

Na teritoriji Starčeva pronađena su nalazišta iz mlađeg kamenog doba (5500–2000. godine pre nove ere). Takođe postoje i nalazišta naroda Sarmata. Pronađeni ostaci potvrđuju da je na ovom lokalitetu postojalo tračansko - ilirsko, a kasnije i rimsko naselje. Starčevo se nalazi devet kilometara istočno od Pančeva i zauzima prostor od 92, 8 kvadratnih kilometara. Naselje je graničarsko-panonskog tipa i izgrađivanje mu je vršeno planski pod rukovodstvom graničarske vojne vlasti. Od 1738. godine naselje ima rang opštine. Kasnije je spojeno sa Vojlovicom a sada je u sastavu Grada Pančeva, kao mesna zajednica. Po prvom predanju ime je postalo od nekog vojvode Starčevića, koji je imao dvor na potezu koji se danas zove Đurđevac. Naziv potiče od njegovog sina koji se zvao Đurđe. Na Đurđevcu su otkopani ostaci neke građevine pa i bunar. Drugo predanje govori o kaluđeru u manastiru Vojlovica koji je zvan Starac. On je iz manastira izgonio neposlušne sluge a oni su se naseljavali na napuštenom zemljištu van manastira. Naselje je nazvano Starčevo. Po trećem predanju je kod Nadela postojala koliba nekoga starca. Tuda je vodio put kojim su vojnici nosili poštu od Opova prema Kovicu. Vojnici su često navraćali kod starca pa su i naselje koje je tu postojalo nazvali Starčevo. Ugarska vlast je naselju dala ime Teraso ali se ono koristilo samo administrativno. Najverovatnije je da su naselje u sadašnjem obliku osnovali migranti iz Srbije pokrenuti seobom Srba pod Arsenijem Černojevićem i da je nastalo između 1690. i 1716. godine. Nakon oslobođanja od Turaka dolazi do novog naseljavanja. Po osnivanju Banatske vojne granice dolazi do kolonizacije Nemaca i Hrvata (najviše je doseljeno od 1788. - 1792.). Mesto je pretežno bilo poljoprivrednog karaktera. Zbog povećanja broja stanovnika i nemogućnosti nalaženja dodatnih izvora prihoda dolazi do iseljavanja u strane zemlje (najviše u Ameriku 1907. i 1908. god.). Napuštanjem sela od strane Nemaca posle Drugog svetskog rata stvorena je osnova za novu kolonizaciju. Kolonizacija je pretežno izvršena iz uže Srbije ali se više od trećine koloniziranih vratilo u stari zavičaj. Posle Drugog svetskog rata se zbog blizine Pančeva i velikog razvoja industrije u njemu menja socijalna struktura stanovništva i naselje prestaje da bude čisto poljoprivredno pa dolazi do novog naseljavanja. Zbog rata devedesetih godina dolazi do manjih novih migracija stanovništva.

Na kulturno-prosvetni razvoj mesta posebno je uticalo osnivanje: Srpskog pevačkog društva 1903. godine, Hrvatskog pevačkog društva 1905. godine, Vatrogasnog društva 1886. godine. Starčevo je nekada imalo dva kraja: Donjanski, (donji) u kome žive najviše Srbi i Gornjanski, (gornji) u kome je najviše bilo Hrvata i Nemaca. Dva dela sela spajao je centar u kome je zgrada nekadašnje opštine, sada Mesna zajednica, podignuta još za vreme Marije Terezije, zgrada Doma kulture i moderna ambulanta. Danas, tu su i naselje Šumice i Radničko naselje, delovi mesta koji su iznikli poslednjih decenija. Danas je Starčevo moderno prigradsko naselje s visokim stepenom razvoja komunalne infrastrukture i društvene nadgradnje (sport i kultura) a težnja da Starčevo postane opština, makar gradska, ponovo je aktuelizovana.